

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1153**av den 20 juni 2019****om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 87.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det är nödvändigt att underlätta användningen av finansiell information för att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra allvarliga brott.
- (2) För att stärka säkerheten, förbättra lagföringen av ekonomisk brottslighet, bekämpa penningtvätt och förebygga skattebrott i medlemsstaterna och i hela unionen är det nödvändigt att förbättra tillgången till information för finansunderrättelseenheter (nedan kallade FIU) och offentliga myndigheter som ansvarar för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra allvarliga brott, stärka deras förmåga att genomföra finansiella utredningar och förbättra samarbetet mellan dem.
- (3) Enligt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska unionen och medlemsstaterna bistå varandra. De bör även åta sig att samarbeta på ett lojalt och skyndsamt sätt.
- (4) I sitt meddelande av den 2 februari 2016 om en åtgärdsplan för förstärkning av kampen mot finansiering av terrorism åtog sig kommissionen att undersöka möjligheten till en separat rättsakt för att utvidga tillgången till centraliserade bank- och betalkontoregister för medlemsstaternas myndigheter, inklusive för myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott, för kontor för återvinning av tillgångar, för skattemyndigheter och för korruptionsbekämpande myndigheter. Vidare efterlystes i åtgärdsplanen också en kartläggning av vilka hinder som finns för åtkomst till, utbyte av och användning av information samt för det operativa samarbetet mellan FIU.

⁽¹⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 84.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 juni 2019.

- (5) Att bekämpa allvarliga brott, inklusive ekonomiska bedrägerier och penningtvätt, är alljämt en prioritering för unionen.
- (6) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849⁽³⁾ är medlemsstaterna skyldiga att införa centraliserade bankkontoregister eller datasöksystem som gör det möjligt att med nödvändig skyndsamhet identifiera personer som är innehavare av bank- och betalkonton och bankfack.
- (7) Enligt direktiv (EU) 2015/849 ska uppgifter i sådana centraliserade bankkontoregister vara direkt tillgängliga för FIU och även tillgängliga för de nationella myndigheter som är behöriga att förebygga penningtvätt, associerade förbrott och finansiering av terrorism.
- (8) För att en brottsutredning ska kunna utföras framgångsrikt eller för att relaterade tillgångar med nödvändig skyndsamhet ska kunna identifieras, spåras och frysas i syfte att förverkas är det ofta nödvändigt med omedelbar och direkt åtkomst till uppgifter i centraliserade bankkontoregister. Direkt åtkomst är den snabbaste typen av åtkomst till de uppgifter som finns i centraliserade bankkontoregister. Detta direktiv bör därför fastställa bestämmelser om direkt åtkomst till uppgifter i centraliserade bankkontoregister för medlemsstaternas utsedda myndigheter som är ansvariga för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott. När en medlemsstat ger åtkomst till uppgifter om bankkonton genom ett centralt elektroniskt datasöksystem bör den medlemsstaten säkerställa att den myndighet som förvaltar söksystemen rapporterar sökresultaten till de utsedda behöriga myndigheterna på ett snabbt och ofiltrerat sätt. Detta direktiv bör inte påverka kanaler för utbyte av information mellan behöriga myndigheter eller deras befogenheter att erhålla information från ansvariga enheter enligt unionsrätten eller nationell rätt. Nationella myndigheters åtkomst till uppgifter i centraliserade register för andra syften än sådana som sammanhänger med tillämpningen av detta direktiv eller med avseende på andra brott än de som omfattas av detta direktiv faller utanför detta direktivs tillämpningsområde.
- (9) Eftersom det i varje medlemsstat finns en mängd myndigheter eller organ som är behöriga vad gäller att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brott, och för att säkerställa proportionell åtkomst till finansiell information och andra uppgifter enligt detta direktiv, bör medlemsstaterna vara skyldiga att utse de myndigheter eller organ som ges befogenhet att få åtkomst till de centraliserade bankkontoregistren och vilka som får begära information från FIU vid tillämpningen av detta direktiv. Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna beakta dessa myndigheters och organs karaktär, organisatoriska ställning, uppgifter och rättigheter i enlighet med sin nationella rätt, inklusive befintliga mekanismer för att skydda finansiella system mot penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (10) Kontor för återvinning av tillgångar bör utses bland de behöriga myndigheterna och de bör få direkt åtkomst till uppgifter i de centraliserade bankkontoregistren när det gäller att förebygga, upptäcka eller utreda ett specifikt allvarligt brott eller stödja en specifik brottsutredning, inbegripet att identifiera, spåra och frysa tillgångar.
- (11) I den utsträckning skattemyndigheter och korruptionsbekämpande organ är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott enligt nationell rätt, bör de också anses vara myndigheter som kan utses med avseende på tillämpningen av detta direktiv. Administrativa utredningar bör, med undantag för sådana som utförs av FIU vid förebyggande, upptäckt och effektivt bekämpande av penningtvätt och finansiering av terrorism, inte omfattas av detta direktiv.

⁽³⁾ Europaparlaments och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlaments och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (12) Gärningsmän, särskilt kriminella grupper och terrorister, är ofta verksamma i olika medlemsstater och deras tillgångar, inbegripet bankkonton, finns ofta i andra medlemsstater. Mot bakgrund av den gränsöverskridande dimensionen hos allvarliga brott, inklusive terrorism, och relaterad finansiell verksamhet, är det ofta nödvändigt för behöriga myndigheter som genomför brottsutredningar i en medlemsstat att få åtkomst till information om bankkonton i andra medlemsstater.
- (13) De uppgifter som de behöriga myndigheterna får från nationella centraliserade bankkontoregister kan utbytas med de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat i enlighet med rådets rambeslut 2006/960/RIF⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU⁽⁵⁾ och i enlighet med tillämpliga dataskyddsregler.
- (14) Genom direktiv (EU) 2015/849 har unionens rättsliga ram som reglerar FIU:s verksamhet och samarbetet dem mellan förbättrats betydligt, inbegripet kommissionens bedömning av möjligheten att inrätta en mekanism för samordning och stöd. FIU:s rättsliga ställning varierar mellan olika medlemsstater, från att ha administrativ eller brottsbekämpande status till att vara hybrider av dessa. FIU:s befogenheter omfattar rätt att få åtkomst till de finansiella och administrativa uppgifter samt brottsbekämpningsrelaterad information som de behöver för att förebygga, upptäcka och bekämpa penningtvätt, associerade förbrott och finansiering av terrorism. I unionsrätten fastställs dock inte alla specifika verktyg och mekanismer som FIU bör förfoga över för att få åtkomst till sådan information och kunna fullgöra sina uppgifter. Eftersom medlemsstaterna behåller hela ansvaret för att inrätta FIU och besluta om hur de ska organiseras, har olika FIU varierande åtkomst till rättsliga databaser, vilket leder till ett otillräckligt informationsutbyte mellan brottsbekämpande organ eller åklagarmyndigheter och FIU.
- (15) För att öka rättssäkerheten och den operativa effektiviteten bör detta direktiv fastställa bestämmelser för att stärka FIU:s förmåga att utbyta finansiell information och finansiell analys med de utsedda behöriga myndigheterna i sina medlemsstater om alla allvarliga brott. Närmare bestämt bör FIU vara skyldiga att samarbeta med de utsedda behöriga myndigheterna i sina medlemsstater och med nödvändig skyndsamt kunna besvara motiverade begäranden om finansiell information eller finansiella analyser från de utsedda behöriga myndigheterna, där sådan finansiell information eller sådana finansiella analyser krävs, från fall till fall, och om sådana begäranden motiveras av överväganden som rör förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av allvarliga brott, med förbehåll för de undantag som fastställs i artikel 32.5 i direktiv (EU) 2015/849. Denna skyldighet bör inte förhindra FIU:s självständighet i enlighet med direktiv (EU) 2015/849. Särskilt i fall där informationen kommer från en FIU i en annan medlemsstat bör de restriktioner och villkor som FIU uppställt för användningen av informationen efterlevas. Användning för andra ändamål än de som ursprungligen godkänts bör behöva godkännas på förhand av FIU. FIU bör på lämpligt sätt förklara en vägran att besvara en begäran om uppgifter eller en analys. Detta direktiv bör inte påverka FIU:s operativa oberoende och självständighet enligt direktiv (EU) 2015/849, inklusive FIU:s självständighet vad gäller att på eget initiativ spontant sprida information vid tillämpningen av det här direktivet.
- (16) Detta direktiv bör också fastställa en tydligt definierad rättslig ram som gör det möjligt för FIU att begära relevanta uppgifter från utsedda behöriga myndigheter i sin medlemsstat för att på ett effektivt sätt kunna förebygga, upptäcka och bekämpa penningtvätt, associerade förbrott och finansiering av terrorism.
- (17) FIU bör sträva efter att snabbt utbyta finansiell information och finansiella analyser i brådskande undantagsfall om informationen eller analyserna rör terrorism eller organiserad brottslighet med kopplingar till terrorism.

⁽⁴⁾ Rådets rambeslut 2006/960/RIF av den 18 december 2006 om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater (EUT L 386, 29.12.2006, s. 89).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1).

- (18) Detta utbyte bör inte hindra en FIU att aktivt spela en roll i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 vad gäller att sprida sina analyser till andra FIU om analyserna avslöjar fakta, handlingar eller misstankar om penningtvätt och finansiering av terrorism som är av direkt intresse för dessa andra FIU. Den finansiella analysen omfattar en operativ analys som är inriktad på enskilda fall och särskilda mål eller på lämpliga utvalda uppgifter, beroende på typen av mottagna uppgifter och vilken volym de omfattar samt hur de förväntas användas efter spridningen, liksom en strategisk analys av trender och mönster kopplade till penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta direktiv bör emellertid inte påverka den organisatoriska ställning och roll som FIU har tilldelats enligt medlemsstaternas nationella rätt.
- (19) Mot bakgrund av att de finansiella uppgifter som bör analyseras av FIU är känsliga och att det måste finnas garantier för dataskydd, bör det i detta direktiv särskilt anges vilken typ och omfattning av information som kan utbytas mellan FIU, mellan FIU och utsedda behöriga myndigheter och mellan utsedda behöriga myndigheter i olika medlemsstater. Detta direktiv bör inte ändra gällande överenskomna metoder för datainsamling. Medlemsstaterna bör dock kunna besluta att utvidga den omfattning i vilken finansiell information och uppgifter om bankkonton kan utbytas mellan FIU och utsedda behöriga myndigheter. Medlemsstaterna bör också kunna underlätta de utsedda behöriga myndigheternas åtkomst till finansiell information och uppgifter om bankkonton för att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra andra brott än allvarliga brott. Detta direktiv bör inte avvika från tillämpliga dataskyddsregler.
- (20) Inom ramen för de särskilda befogenheterna och uppgifterna för byrån för samarbete inom brottsbekämpning (nedan kallad *Europol*), inrättad genom i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 ⁽⁶⁾, såsom de fastställs i den förordningen, tillhandahåller Europol stöd till medlemsstaternas gränsöverskridande utredningar om penningtvätt som utförs av gränsöverskridande kriminella organisationer. Europol bör i detta sammanhang underlätta medlemsstaterna om all information och alla samband mellan brottsliga gärningar som berör de medlemsstaterna. Enligt den förordningen är Europols nationella enheter sambandsorgan mellan Europol och de myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga att utreda brott. För att Europol ska få den information som är nödvändig för att utföra sina uppgifter bör varje medlemsstat tillåta att dess FIU besvarar Europols begäranden om finansiell information och finansiella analyser via den nationella Europolheten eller, när så är lämpligt, genom direkta kontakter. Medlemsstaterna bör även säkerställa att deras nationella Europolheten, och i förekommande fall, deras utsedda behöriga myndigheter, har rätt att besvara Europols begäranden om uppgifter om bankkonton. Europols begäranden bör vara vederbörligen motiverade. De bör göras från fall till fall inom ramen för Europols befogenheter och avse fullgörandet av dess uppgifter. FIU:s operativa självständighet och oberoende bör inte äventyras, och beslutet om huruvida den begärda informationen eller analysen ska tillhandahållas bör ligga kvar hos FIU. För att säkerställa ett snabbt och effektivt samarbete bör FIU besvara Europols begäranden med nödvändig skyndsamhet. I enlighet med förordning (EU) 2016/794 bör Europol fortsätta med sin nuvarande praxis att hålla medlemsstaterna informerade om hur den information och de analyser som tillhandahålls i enlighet med detta direktiv används.
- (21) I detta direktiv bör det även beaktas att de europeiska delegerade åklagarna vid Europeiska åklagarmyndigheten i förekommande fall i enlighet med artikel 43 i rådets förordning (EU) 2017/1939 ⁽⁷⁾ har befogenhet att erhålla all relevant information som finns lagrad i nationella databaser för brottsutredning och brottsbekämpning samt andra relevanta register hos offentliga myndigheter, inklusive centraliserade bankkontoregister och datasöksystem, på samma villkor som de som gäller enligt nationell rätt i liknande ärenden.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

- (22) För att stärka samarbetet mellan FIU bör kommissionen genomföra en konsekvensbedömning inom den närmaste framtiden för att bedöma om det är möjligt och lämpligt att inrätta en mekanism för samordning och stöd, såsom en EU-FIU.
- (23) För att nå en lämplig avvägning mellan effektivitet och en hög nivå av dataskydd, bör medlemsstaterna vara skyldiga att säkerställa att behandling av känslig finansiell information som kan avslöja känsliga uppgifter om en persons ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religion eller filosofiska övertygelse, fackföreningstillhörighet, eller uppgifter om en fysisk persons hälsotillstånd, sexualliv eller sexuella läggning endast får utföras av särskilt bemyndigade personer och i enlighet med de tillämpliga dataskyddsreglerna.
- (24) Detta direktiv är förenligt med grundläggande rättigheter och följer de principer som erkänns i artikel 6 i EU-fördraget och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, förbudet mot diskriminering, näringsfriheten, rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumtionen för oskuld och rätten till försvar och principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt de grundläggande rättigheter och principer som föreskrivs i internationell rätt och de internationella konventioner i vilka unionen eller samtliga medlemsstater är part, inbegripet den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, samt i medlemsstaternas konstitutioner, inom deras respektive tillämpningsområden.
- (25) Vid behandlingen av personuppgifter enligt detta direktiv är det mycket viktigt att säkerställa att rätten till skydd av personuppgifter respekteras fullt ut. Sådan behandling omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽⁸⁾ och direktiv (EU) 2016/680⁽⁹⁾ för det respektive tillämpningsområdet. I den utsträckning kontoren för återvinning av tillgångar har åtkomst till centraliserade bankkontoregister och datasöksystem tillämpas direktiv (EU) 2016/680 medan artikel 5.2 i rådets beslut 2007/845/RIF⁽¹⁰⁾ inte bör tillämpas. När det gäller Europol tillämpas förordning (EU) 2016/794. Det bör fastställas särskilda och kompletterande skyddsåtgärder och villkor för att säkerställa skyddet av personuppgifter i detta direktiv avseende mekanismer för att säkerställa behandlingen av känsliga uppgifter och dokumentation över begäranden om information.
- (26) Alla personuppgifter som erhålls i enlighet med detta direktiv bör endast behandlas i enlighet med relevanta tillämpliga dataskyddsregler av behöriga myndigheter om det är nödvändigt och proportionellt för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra allvarliga brott.
- (27) I syfte att respektera rätten till skydd av personuppgifter och rätten till privatliv och begränsa konsekvenserna av åtkomst till uppgifter i centraliserade bankkontoregister och datasöksystem, är det dessutom viktigt att fastställa villkor enligt vilka åtkomsten begränsas. Medlemsstaterna bör i synnerhet säkerställa att lämpliga strategier och åtgärder för dataskydd tillämpas avseende åtkomst till personuppgifter av behöriga myndigheter vid tillämpningen av detta direktiv. Endast behörig personal bör ha åtkomst till information som innehåller personuppgifter som kan erhållas från centraliserade bankkontoregister eller genom autentiseringsförfaranden. Personal som beviljats åtkomst till sådana känsliga uppgifter bör få utbildning i säkerhetsrutiner avseende utbytet och hanteringen av uppgifterna.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽¹⁰⁾ Rådets beslut 2007/845/RIF av den 6 december 2007 om samarbete mellan medlemsstaternas kontor för återvinning av tillgångar när det gäller att spåra och identifiera vinning eller annan egendom som härrör från brott (EUT L 332, 18.12.2007, s. 103).

- (28) Överföring av finansiella uppgifter till tredjeländer och internationella partner för de syften som anges i detta direktiv bör endast tillåtas på de villkor som fastställs i kapitel V i förordning (EU) 2016/679 eller kapitel V i direktiv (EU) 2016/680.
- (29) Kommissionen bör rapportera om genomförandet av detta direktiv tre år efter införlivandedatumet och därefter vart tredje år. I enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹¹⁾ bör kommissionen också utföra en utvärdering av detta direktiv på grundval av den information som samlats in genom särskilda övervakningsarrangemang för att bedöma direktivets faktiska effekter och behovet av eventuella ytterligare åtgärder.
- (30) Detta direktiv syftar till att säkerställa att regler antas för att tillhandahålla unionsmedborgare en högre säkerhetsnivå genom att förebygga och bekämpa brottslighet i enlighet med artikel 67 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Hoten från terrorism och brottslighet har en gränsöverskridande karaktär som påverkar hela unionen och det krävs en unionsomfattande respons. Det är möjligt att brottslingar utnyttjar, och skulle kunna gynnas av, avsaknaden av en effektiv användning av uppgifter om bankkonton och finansiell information i en medlemsstat, vilket kan få följder i en annan medlemsstat.
- (31) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att förbättra tillgången till information för FIU och offentliga myndigheter som ansvarar för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra allvarliga brott, stärka deras förmåga att genomföra finansiella utredningar och förbättra samarbetet mellan dem, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv med avseende på kommissionens beslut att tillåta medlemsstaterna att tillämpa eller ingå avtal med tredjeländer som är avtalslutande parter i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om frågor som omfattas av tillämpningsområdet för kapitel II i detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹²⁾.
- (33) Rådets beslut 2000/642/RIF bör upphöra att gälla eftersom ämnesområdet regleras i andra unionsakter och beslutet inte längre behövs.
- (34) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.
- (35) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (36) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹³⁾ och avgav ett yttrande den 10 september 2018.

⁽¹¹⁾ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. I detta direktiv fastställs åtgärder för att underlätta behöriga myndigheters åtkomst till och användning av finansiell information och uppgifter om bankkonton för att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra allvarliga brott. I detta direktiv fastställs också åtgärder för att underlätta finansunderrättelseenheter (nedan kallade FIU) åtkomst till brottsbekämpningsrelaterad information för att förebygga och bekämpa penningtvätt, associerade förbrott och finansiering av terrorism samt åtgärder för att underlätta samarbetet mellan FIU.

2. Detta direktiv påverkar inte följande:

- a) Direktiv (EU) 2015/849 och tillhörande bestämmelser i nationell rätt, inbegripet FIU:s organisatoriska ställning enligt nationell rätt samt deras operativa oberoende och självständighet.
- b) Kanaler för utbyte av information mellan behöriga myndigheter eller behöriga myndigheters befogenheter enligt unionsrätten eller nationell rätt att erhålla information från ansvariga enheter.
- c) Förordning (EU) 2016/794.
- d) De skyldigheter som följer av unionens instrument om ömsesidig rättslig hjälp eller om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål och av rådets rambeslut 2006/960/RIF.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. centraliserade bankkontoregister: centraliserade automatiserade mekanismer såsom centrala register eller centrala elektroniska datasöksystem som införts i enlighet med artikel 32a.1 i direktiv (EU) 2015/849.
2. kontor för återvinning av tillgångar: de nationella kontor som inrättats eller utsetts av varje medlemsstat i enlighet med beslut 2007/845/RIF.
3. finansunderrättelseenhet (FIU): en FIU som inrättats i enlighet med artikel 32 i direktiv (EU) 2015/849.
4. ansvariga enheter: de enheter som avses i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2015/849.
5. finansiell information: all slags information eller data, såsom data om finansiella tillgångar, överföringar av medel eller finansiella affärsrelationer, som redan innehas av FIU för att förebygga, upptäcka och effektivt bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

6. brottsbekämpningsrelaterad information:

- i) all slags information eller data som redan innehas av behöriga myndigheter i samband med förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott.
- ii) all slags information eller data som innehas av offentliga myndigheter eller privata enheter i samband med förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott och som är tillgänglig för behöriga myndigheter utan vidtagande av tvångsåtgärder enligt nationell rätt.

Sådan information kan bland annat inbegripa kriminalregister, information om utredningar, information om frysning eller beslagtagande av tillgångar eller om andra utredningsåtgärder eller interimistiska åtgärder och information om fällande domar och förverkade tillgångar.

7. uppgifter om bankkonton: följande uppgifter om bank- och betalkonton och bankfack som finns i de centraliserade bankkontoregistrerna:

- i) För innehavaren av kundkontot och alla personer som förmodas agera i kundens namn: namn, kompletterat med antingen övriga identifieringsuppgifter som krävs enligt nationella bestämmelser som införlivar artikel 13.1 a i direktiv (EU) 2015/849 eller ett unikt identifieringsnummer.
- ii) För den verkliga huvudmannen för innehavaren av kundkontot: namn, kompletterat med antingen övriga identifieringsuppgifter som krävs enligt nationella bestämmelser som införlivar artikel 13.1 b i direktiv (EU) 2015/849 eller ett unikt identifieringsnummer.
- iii) För bank- eller betalkontot: IBAN-nummer och datumet för kontots öppnande och avslutande.
- iv) För bankfacket: hyrestagarens namn, kompletterat med antingen övriga identifieringsuppgifter som krävs enligt nationella bestämmelser som införlivar artikel 13.1 i direktiv (EU) 2015/849 eller ett unikt identifieringsnummer och hyresperiodens varaktighet.

8. penningtvätt: de handlingar som definieras i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 ⁽¹⁴⁾.

9. associerade förbrott: de brott som avses i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2018/1673.

10. finansiering av terrorism: de handlingar som definieras i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽¹⁵⁾.

11. finansiell analys: resultaten av de operativa och strategiska analyser som redan har utförts av FIU när de fullgör sina uppgifter i enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

12. allvarliga brott: de former av brottslighet som anges i bilaga I till förordning (EU) 2016/794.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1673 av den 23 oktober 2018 om bekämpande av penningtvätt genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

*Artikel 3***Utseende av behöriga myndigheter**

1. Varje medlemsstat ska, bland de myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott, utse de behöriga myndigheter som har befogenhet att få åtkomst till och söka i dess nationella centraliserade bankkontoregister. Dessa behöriga myndigheter ska åtminstone omfatta kontoren för återvinning av tillgångar.
2. Varje medlemsstat ska, bland de myndigheter som är behöriga att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra brott, utse de behöriga myndigheter som kan begära och ta emot finansiell information eller finansiella analyser från FIU.
3. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om dess behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med punkterna 1 och 2 senast den 2 december 2021 och ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar. Kommissionen ska offentliggöra underrättelserna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

KAPITEL II

DE BEHÖRIGA MYNDIGHETERNAS ÅTKOMST TILL UPPGIFTER OM BANKKONTON*Artikel 4***De behöriga myndigheternas åtkomst till och sökningar i uppgifter om bankkonton**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga nationella myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 3.1 har befogenhet att få åtkomst till och direkt och omedelbart söka i uppgifter om bankkonton när det är nödvändigt för fullgörandet av deras uppgifter i syfte att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra allvarliga brott eller stödja en brottsutredning som rör ett allvarligt brott, inbegripet identifiering, spårning och frysning av tillgångar i samband med en sådan utredning. Åtkomst och sökningar ska anses vara direkta och omedelbara, bland annat i fall där de nationella myndigheter som förvaltar de centrala bankkontoregistren skyndsamt överför uppgifterna om bankkonton till de behöriga myndigheterna genom en automatiserad mekanism, förutsatt att ingen mellanliggande institution kan påverka de begärda uppgifterna eller den information som ska tillhandahållas.
2. De ytterligare uppgifter som medlemsstaterna anser vara väsentliga och inkluderar i de centraliserade bankkontoregistren i enlighet med artikel 32a.4 i direktiv (EU) 2015/849 ska inte vara tillgängliga och sökbara för behöriga myndigheter enligt det här direktivet.

*Artikel 5***Villkor för de behöriga myndigheternas åtkomst och sökningar**

1. Åtkomst till och sökningar i uppgifter om bankkonton i enlighet med artikel 4 ska endast utföras i varje enskilt fall av den personal som särskilt har utsetts och bemyndigats att utföra dessa uppgifter vid varje behörig myndighet.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att personal vid de utsedda behöriga myndigheterna håller hög yrkesmässig standard när det gäller konfidentialitet och uppgiftsskydd, samt har stor integritet och rätt kompetens.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa datasäkerhet i enlighet med höga tekniska standarder för de behöriga myndigheternas utövande av befogenheten att ha åtkomst till, och göra sökningar i, uppgifter om bankkonton, i enlighet med artikel 4.

*Artikel 6***Övervakning av de behöriga myndigheternas åtkomst och sökningar**

1. Medlemsstaterna ska tillse att de myndigheter som förvaltar de centraliserade bankkontoregistrerna säkerställer att det förs loggar varje gång utsedda behöriga myndigheter får åtkomst till och söker i uppgifter om bankkonton. Loggarna ska särskilt omfatta följande:

- a) Referensnummer för den nationella akten.
- b) Datum och tidpunkt för förfrågan eller sökningen.
- c) Den typ av uppgifter som används för att inleda förfrågan eller sökningen.
- d) Resultatens unika identifierare.
- e) Namnet på den utsedda behöriga myndighet som söker i registret.
- f) Den unika användaridentiteten på den tjänsteman som gjorde förfrågan eller sökningen och i tillämpliga fall på den tjänsteman som beställde förfrågan eller sökningen, och, i möjligaste mån, den unika användaridentiteten på mottagaren av förfrågans eller sökningens resultat.

2. Dataskyddsombuden vid de centraliserade bankkontoregistrerna ska regelbundet kontrollera loggarna. Loggarna ska på begäran göras tillgängliga för den behöriga tillsynsmyndighet som inrättats i enlighet med artikel 41 i direktiv (EU) 2016/680.

3. Loggarna ska endast användas för övervakning av dataskyddet, inbegripet för kontroll av om en begäran är tillåten och om uppgifter har behandlats på ett lagligt sätt samt för att säkerställa datasäkerhet. De ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och ska raderas fem år efter det att de skapades, såvida de inte behövs för pågående övervakningsförfaranden.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att myndigheter som förvaltar centraliserade bankkontoregister vidtar lämpliga åtgärder för att göra personalen medveten om tillämplig unionsrätt och nationell rätt, inklusive de tillämpliga dataskyddsbestämmelserna. Sådana åtgärder ska inbegripa program för särskild utbildning.

KAPITEL III

UTBYTE AV UPPGIFTER MELLAN BEHÖRIGA MYNDIGHETER OCH FIU SAMT MELLAN FIU*Artikel 7***Behöriga myndigheters begäranden om information av FIU**

1. Med förbehåll för nationella rättssäkerhetsgarantier ska varje medlemsstat säkerställa att dess nationella FIU är skyldig att samarbeta med de utsedda behöriga myndigheter som avses i artikel 3.2 och att med nödvändig skyndsamhet kunna besvara motiverade begäranden om finansiell information eller finansiella analyser från dessa utsedda behöriga myndigheter, där sådan finansiell information eller sådana finansiella analyser krävs, från fall till fall och begäran motiveras av överväganden som rör förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av allvarliga brott.

2. FIU har ingen skyldighet att tillmötesgå en begäran om uppgifter om det finns objektiva grunder att anta att utlämnande av sådana uppgifter skulle inverka negativt på pågående undersökningar eller analyser, eller om uppgiftslämnandet i undantagsfall skulle vara klart oproportionellt mot en fysisk eller juridisk persons legitima intressen eller också irrelevant för det ändamål för vilket det har begärts.
3. Användning för andra ändamål än de som ursprungligen godkänts måste godkännas på förhand av FIU. FIU ska på lämpligt sätt förklara en vägran att besvara en begäran enligt punkt 1.
4. Det är FIU som ska besluta om spridande av uppgifter.
5. De utsedda behöriga myndigheterna får behandla den finansiella information och den finansiella analys som mottas från FIU för de specifika ändamålen att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra allvarliga brott utöver de ändamål för vilka personuppgifter samlas in i enlighet med artikel 4.2 i direktiv (EU) 2016/680.

Artikel 8

FIU:s begäranden om information av behöriga myndigheter

Med förbehåll för nationella rättssäkerhetsgarantier, och utöver FIU:s tillgång till uppgifter enligt artikel 32.4 i direktiv (EU) 2015/849, ska varje medlemsstat säkerställa att dess utsedda behöriga myndigheter är skyldiga att med nödvändig skyndsamhet besvara en begäran om brottsbekämpningsrelaterad information från en nationell FIU i varje enskilt fall, om informationen är nödvändig för att förebygga, upptäcka och bekämpa penningtvätt, associerade förbrott och finansiering av terrorism.

Artikel 9

Informationsutbyte mellan olika medlemsstaters FIU

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras FIU i brådskande undantagsfall har rätt att utbyta finansiell information eller finansiella analyser som kan vara relevanta för deras behandling eller analys av information som rör terrorism eller organiserad brottslighet med kopplingar till terrorism.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att FIU i de fall som avses i punkt 1 och i enlighet med deras operativa begränsningar strävar efter att snabbt utbyta sådan information.

Artikel 10

Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater

1. Med förbehåll för nationella rättssäkerhetsgarantier ska varje medlemsstat säkerställa att dess behöriga myndigheter som utsetts enligt artikel 3.2 kan utbyta finansiell information eller finansiell analys som erhållits från FIU i den egna medlemsstaten, på begäran och från fall till fall, med en utsedd behörig myndighet i en annan medlemsstat, om den finansiella informationen eller den finansiella analysen är nödvändig för att förebygga, upptäcka och bekämpa penningtvätt, associerade förbrott och finansiering av terrorism.

Varje medlemsstat ska säkerställa att dess utsedda behöriga myndigheter använder den finansiella information eller den finansiella analys som utbyts enligt denna artikel endast för det ändamål för vilket den begärdes eller lämnades ut.

Varje medlemsstat ska säkerställa att all spridning av finansiell information eller finansiell analys som dess utsedda behöriga myndigheter har erhållit av den medlemsstatens FIU till annan myndighet, annat organ eller annan avdelning, samt all användning av dessa uppgifter för andra ändamål än de som ursprungligen godkänts måste godkännas på förhand av den FIU som lämnar uppgifterna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en begäran som gjorts i enlighet med denna artikel och svaret på denna ska översändas med hjälp av särskilda, säkra elektroniska kommunikationer på ett sätt som säkerställer en hög datasäkerhetsnivå.

KAPITEL IV

UTBYTE AV INFORMATION MED EUROPOL

Artikel 11

Utlämnande av uppgifter om bankkonton till Europol

Varje medlemsstat ska säkerställa att dess behöriga myndigheter har rätt att genom den nationella Europolenheten eller, om den medlemsstaten tillåter detta, via direkta kontakter med Europol besvara vederbörligen motiverade begäranden avseende uppgifter om bankkonton som gjorts av Europol efter en bedömning från fall till fall inom ramen för sina befogenheter och för att fullgöra sina uppgifter. Artikel 7.6 och 7.7 i förordning (EU) 2016/794 är tillämplig.

Artikel 12

Informationsutbyte mellan Europol och FIU

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess FIU har rätt att genom den nationella Europolenheten, eller om den medlemsstaten tillåter detta, via direkta kontakter mellan FIU och Europol, besvara vederbörligen motiverade begäranden som gjorts av Europol. Sådana begäranden ska röra finansiell information och finansiell analys och ska göras efter en bedömning från fall till fall inom ramen för Europol:s befogenheter och för att fullgöra sina uppgifter.

2. Artikel 32.5 i direktiv (EU) 2015/849 och artikel 7.6 och 7.7 i förordning (EU) 2016/794 är tillämpliga på utbyte i enlighet med den här artikeln.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje underlåtenhet att tillmötesgå begäran vederbörligen förklaras.

Artikel 13

Detaljerade arrangemang för informationsutbytet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att informationsutbyte enligt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv äger rum elektroniskt i enlighet med förordning (EU) 2016/794 genom

a) Siena eller dess efterföljare på det språk som gäller för Siena, eller

b) i förekommande fall FIU.Net eller dess efterföljare.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att informationsutbyte enligt artikel 12 genomförs med nödvändig skyndsamhet och att begäranden om information som kommer från Europol, i det avseendet, behandlas som om de kommer från en annan FIU.

*Artikel 14***Dataskyddskrav**

1. Behandling av personuppgifter som rör bankkontouppgifter, finansiell information och finansiella analyser som avses i artiklarna 11 och 12 i detta direktiv ska utföras i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2016/794 och endast av Europol:s personal som särskilt har utsetts och bemyndigats att utföra dessa uppgifter.
2. Europol ska informera det dataskyddssombud som utsetts i enlighet med artikel 41 i förordning (EU) 2016/794 om allt informationsutbyte i enlighet med artiklarna 11, 12 och 13 i detta direktiv.

KAPITEL V

YTTERLIGARE BESTÄMMELSER OM BEHANDLING AV PERSONUPPGIFTER*Artikel 15***Tillämpningsområde**

Detta kapitel är endast tillämpligt på utsedda behöriga myndigheter och FIU vad gäller informationsutbyte enligt kapitel III och avseende utbyte av finansiell information och finansiella analyser där Europol:s nationella enheter involveras enligt kapitel IV.

*Artikel 16***Behandling av känsliga personuppgifter**

1. Behandling av personuppgifter som avslöjar en persons ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religion eller filosofiska övertygelse, fackföreningstillhörighet eller uppgifter om en fysisk persons hälsotillstånd, sexualliv eller sexuella läggning ska endast vara tillåten om det finns lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades rättigheter och friheter i enlighet med tillämpliga dataskyddsregler.
2. Endast anställda med särskild utbildning och som uttryckligen bemyndigats av den personuppgiftsansvarige kan få åtkomst till och behandla de uppgifter som avses i punkt 1 under vägledning av dataskyddssombudet.

*Artikel 17***Dokumentation över begäranden om information**

Medlemsstaterna ska säkerställa att begäranden om information enligt detta direktiv dokumenteras. Denna dokumentation ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) Namn och kontaktuppgifter för den organisation och den anställda som begär informationen och, i möjligaste mån, för mottagaren av resultatet av förfrågan eller sökningen.
- b) Referensuppgifter till det nationella ärende avseende vilket informationen begärs.
- c) Vad begäran avser.
- d) Verkställighetsåtgärder för begäran.

Dokumentationen ska bevaras under fem års tid efter att den skapats och ska enbart användas för att kontrollera att behandlingen av personuppgifter är laglig. De berörda myndigheterna ska på begäran göra alla uppgifter tillgängliga för den nationella tillsynsmyndigheten.

*Artikel 18***Begränsningar av den registrerades rättigheter**

Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder som helt eller delvis begränsar de registrerades rätt att få åtkomst till personuppgifter som rör dem och som behandlas enligt detta direktiv i enlighet med artikel 23.1 i förordning (EU) 2016/679 eller med artikel 15.1 i direktiv (EU) 2016/680 beroende på vilken som är tillämplig.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 19***Övervakning**

1. Medlemsstaterna ska utvärdera hur effektiva deras system är vad gäller att bekämpa allvarliga brott genom att föra omfattande statistik.
2. Kommissionen ska senast den 1 februari 2020 fastställa ett detaljerat program för övervakning av utfall, resultat och effekter av detta direktiv.

Programmet ska ange vilka metoder som kommer att användas för att samla in uppgifter och andra nödvändiga bevis och med vilka intervaller detta kommer att ske. Det ska närmare anges vilka åtgärder som ska vidtas av kommissionen och av medlemsstaterna när det gäller att samla in och analysera uppgifterna och övriga bevis.

Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter och övriga bevis som är nödvändiga för övervakningen.

3. Under alla omständigheter ska den statistik som avses i punkt 1 innehålla följande information:
 - a) Antalet sökningar som genomförts av de utsedda behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 4.
 - b) Uppgifter om antalet begäranden som utfärdats av varje myndighet enligt detta direktiv, uppföljningen av dessa begäranden, antalet ärenden som utretts, antalet personer som åtalats och antalet personer som dömts för allvarliga brott, om sådana uppgifter är tillgängliga.
 - c) Uppgifter om hur lång tid det tar för en myndighet att besvara en begäran efter det att begäran mottagits.
 - d) Om tillgängliga, uppgifter om kostnader för personella resurser eller it-resurser som har avsatts för inhemska och gränsöverskridande begäranden som omfattas av detta direktiv.
4. Medlemsstaterna ska organisera framtagning och insamling av statistik och årligen överlämna den statistik som avses i punkt 3 till kommissionen.

*Artikel 20***Förhållande till andra instrument**

1. Detta direktiv ska inte förhindra medlemsstaterna från att sinsemellan bibehålla eller ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser är förenliga med unionsrätten och särskilt med detta direktiv.

2. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas eller unionens eventuella skyldigheter och åtaganden enligt befintliga bilaterala eller multilaterala avtal med tredjeländer.

3. Utan att det påverkar fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna, i enlighet med unionsrätten, ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om sina avsikter att inleda förhandlingar om, och ingå, avtal mellan medlemsstater och tredjeländer som är avtalslutande parter i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om frågor som omfattas av tillämpningsområdet för kapitel II i detta direktiv.

Om kommissionen inom två månader från det att den mottagit underrättelsen om en medlemsstats avsikt att inleda sådana förhandlingar som avses i första stycket konstaterar att förhandlingarna sannolikt kommer att undergräva relevant unionspolitik eller leda till ett avtal som är oförenligt med unionsrätten, ska den informera medlemsstaten om detta.

Medlemsstaterna ska fortlöpande underrätta kommissionen om sådana förhandlingar och, när så är lämpligt, bjuda in kommissionen att delta som observatör.

Medlemsstaterna ska bemyndigas att provisoriskt tillämpa eller ingå sådana avtal som avses i första stycket, förutsatt att de är förenliga med unionsrätten och inte är till skada för målet och syftet med relevant unionspolitik. Kommissionen ska anta sådana beslut om bemyndigande genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 22.

Artikel 21

Utvärdering

1. Senast den 2 augusti 2024 och därefter vart tredje år ska kommissionen utarbeta en rapport om genomförandet av detta direktiv och överlämna den till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska offentliggöras.

2. Kommissionen ska i enlighet med artikel 65.2 i direktiv (EU) 2015/849 utvärdera hinder och möjligheter när det gäller att förbättra samarbetet mellan FIU i unionen, inbegripet om det är möjligt och lämpligt att inrätta en mekanism för samordning och stöd.

3. Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen utfärda en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av om det finns behov av, och är proportionellt, att utvidga definitionen av finansiell information till att omfatta all slags information eller data som innehas av offentliga myndigheter eller ansvariga enheter och som är tillgänglig för FIU utan vidtagande av tvångsåtgärder enligt nationell rätt, och ska vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.

4. Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen genomföra en bedömning av möjligheter och utmaningar vad gäller att utvidga utbytet av finansiell information eller finansiell analys mellan FIU inom unionen till andra allvarliga brott än terrorism eller organiserad brottslighet med kopplingar till terrorism.

5. Tidigast den 2 augusti 2027 ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktiv och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska också innehålla en utvärdering av hur de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har följts.

6. Vid tillämpning av punkterna 1–4 i denna artikel ska medlemsstaterna förse kommissionen med den information som är nödvändig. Kommissionen ska ta hänsyn till den statistik som lämnats in av medlemsstaterna enligt artikel 19 och får begära ytterligare information från medlemsstaterna och tillsynsmyndigheterna.

*Artikel 22***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

*Artikel 23***Införlivande**

Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2021 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 24***Upphävande av beslut 2000/642/RIF**

Beslut 2000/642/RIF ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 augusti 2021.

*Artikel 25***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 26***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande
